Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/52/2024
Identifikačné číslo spisu:	5821200886
Dátum vydania rozhodnutia:	30.04.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Bajánková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:5821200886.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Bajánkovej a sudcov JUDr. Jozefa Kolcuna,PhD a JUDr. Eriky Zajacovej, v spore žalobcu: Oddlžovacia, s.r.o., Žilina, Republiky 1055/4, IČO: 50 647 890, proti žalovanému: C. R., nar. XX. XX. XXXX, U., R. XXX/X, zastúpenému právnym zástupcom Advokátska kancelária SLAMKA & Partners, s.r.o., Dolný Kubín, Radlinského 1735/29, IČO: 50 120 000, o odporovateľnosť právneho úkonu, ktorá sa viedla na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 3C/13/2021, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. mája 2023 sp. zn. 8Co/105/2022, takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a.

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Námestovo rozsudkom č. k. 3C/13/2021-113 zo dňa 24. februára 2022 určil, že právny úkon S. R. zo dňa 20. 08. 2020, podpis overený 21. 08. 2020, ktorým udelil súhlas k vydaniu osvedčenia vyhlásenia o vydržaní podľa § 63 Zák. č. 323/92 Zb. (Notársky poriadok) o tom, že nemá výhrady k vzniku vlastníckeho práva vydržaním v prospech C. R., a to vo forme prehlásenia ku notárskej zápisnici spísanej pod číslom N 54/2020 NZ 24301/2020 NCRIs24701/2020, je voči žalobcovi právne neúčinný (výrok I.). Vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.). Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok III.).
1.1. Súd konštatoval, že medzi stranami nebolo sporné uzavretie zmluvy o pôžičke dňa 29. 10. 2012 formou notárskej zápisnice pod č. N365/2012, NZ40126/2012 medzi J. Y. a S. R., na základe ktorej J. Y. ako veriteľ požičal bezúročne S. R. ako dlžníkovi sumu 20.000 eur s tým, že uvedenú sumu mu S. R. vráti v lehote do 31. 10. 2015. V notárskej zápisnici zároveň dlžník vyslovil súhlas s tým, aby sa táto notárska zápisnica, v prípade nesplnenia jeho záväzku, stala vykonateľným titulom pre exekúciu. Dňa 13. 07. 2020 veriteľ z dôvodu nesplnenia záväzku dlžníka podal návrh na vykonanie exekúcie, ktorá je vedená na exekútorskom úrade JUDr. Estery Verešovej. Dňa 08. 07. 2020 Zmluvou o postúpení pohľadávky J. Y. postúpil pohľadávku zo zmluvy o pôžičke na žalobcu, o čom bol žalovaný písomne informovaný oznámením, ktoré prevzal dňa 02. 11. 2020. Dňa XX. XX. XXXX zomrela matka S. R. a

žalovaného I. R., rod. I., nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom U., H. XXX/XX, dedičské konanie po menovanej je vedené pod sp. zn. 5D/167/2020. Dňa 20. 08. 2020 dlžník S. R. ako právny nástupca po svojej matke I. R. udelil súhlas v prospech svojho brata C. R. (žalovaného) k vydaniu notárskeho osvedčenia o vydržaní v zmysle § 63 Notárskeho poriadku, a to k nehnuteľnostiam uvedeným v danom súhlase, ktoré boli evidované na príslušných listoch vlastníctva na ich matku. Dňa 24. 08. 2020 notár na základe žiadosti žalovaného spísal osvedčenie vyhlásenia o vydržaní podľa § 63 Notárskeho poriadku, v ktorom osvedčil vyhlásenie žalovaného o tom, že tento v zmysle § 134 Občianskeho zákonníka nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam uvedeným v danom osvedčení.
1.2. S poukazom na ust. § 42a ods. 1 až 3, § 42b ods. 1, 4, § 116 Občianskeho zákonníka, § 63 Notárskeho poriadku v znení účinnom v čase uzavretia napádaného úkonu, mal súd zato, že nárok žalobcu je dôvodný. Dospel k záveru, že pokiaľ brat žalovaného S. R. ako dlžník žalobcu prejavil svojím úkonom zo dňa 20. 08. 2020 súhlas k vydaniu osvedčenia o vydržaní v zmysle § 63 Notárskeho poriadku ohľadne nehnuteľností, ktoré patrili jeho matke I. R., ktoré nehnuteľnosti sa po jej smrti stali predmetom dedičstva, pričom v dôsledku daného prejavu vôle sú tieto z predmetu dedenia vylúčené, týmto svojim prejavom vôle v prospech žalovaného zmenšil svoju majetkovú podstatu v oblasti nehnuteľností, ktorá majetková podstata sa mu rozšírila smrťou matky.
1.3. Výrokom II. súd zamietol žalobu v časti navrhovaného žalobného petitu o určenie, že právnym úkonom došlo k ukráteniu uspokojenia vymáhanej pohľadávky žalobcu, považujúc tento vo vzťahu k požadovanému žalobnému petitu o určenie právnej neúčinnosti uvedeného právneho úkonu za nadbytočný.
1.4. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a žalobcovi, ktorý bol v spore úspešný, priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Krajský súd v Žiline rozsudkom zo dňa 30 mája 2023 sp. zn. 8Co/105/2022 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietol (prvý výrok), vyslovil, že vo výroku II. zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý (druhý výrok), zrušil uznesenie Okresného súdu Námestovo č. k. 3C/13/2021-43 zo dňa 25. 06. 2021 (tretí výrok) a vyslovil, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.
2.1. V odôvodnení rozsudku vo vzťahu k odvolaniu žalobcu proti vyhovujúcemu výroku rozsudku okresného súdu uviedol, že sporným v konaní bolo, či uvedeným úkonom dlžníka došlo k ukráteniu veriteľa. Vychádzajúc z ust. § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 63 Notárskeho poriadku dospel k záveru, že súhlas dlžníka s vydaním notárskeho osvedčenia o vydržaní v zmysle § 63 Notárskeho poriadku, resp. vyjadrenie dlžníka ako právneho nástupcu I. R., ktorá je v katastri nehnuteľností na jednotlivých listoch vlastníctva evidovaná ako vlastník/spoluvlastník uvedených nehnuteľností, že nemá k vzniku vlastníckeho práva výhrady, nie je právnym úkonom dlžníka, ktorým by došlo k zmene (prevodu) majetkových hodnôt dlžníka na tretiu osobu, a tým k ukráteniu veriteľa. Samotné vyhlásenie osoby, ktorej svedčí vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom osvedčenia vyhlásenia o vydržaní vlastníckeho práva podľa § 63 Notárskeho poriadku, resp. jej právnych nástupcov, nemá vplyv na vznik či zánik vlastníckeho práva k tejto nehnuteľnosti. Pokiaľ ide o súhlas, resp. vyjadrenie osoby, ktorej v katastri nehnuteľností svedčí vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom osvedčenia, resp. jej právnych nástupcov, ide o procesnú podmienku vydania osvedčenia v zmysle § 63 Notárskeho poriadku, nie hmotnoprávnu podmienku pre stratu/nadobudnutie vlastníckeho práva. Vlastnícke právo na základe vydržania vzniká uplynutím vydržacej doby, za zákonom stanovených podmienok (§ 132 ods. 1, § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka), bez ohľadu na súhlas či nesúhlas evidovaného vlastníka nehnuteľností (v danom prípade právneho predchodcu žalovaného a dlžníka žalobcu), uzavrel odvolací súd.
2.2. Nakoľko odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu a žalobu (aj vo zvyšnej časti) zamietol, podľa § 335 ods. 2 CSP zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Námestovo č. k. 3C/13/2021-43 zo dňa 25. 06. 2021, ktorým bolo žalovanému, po začatí konania vo veci samej, na návrh žalobcu uložené zdržať sa nakladania s nehnuteľnosťami, ktoré sa nachádzajú v okrese, obci a kat. úz. U., zapísané na LV č. XXX ako parcela č. 1425/1, parcela registra „C“ zastavaná plocha a nádvoria o výmere 374 m2, parc. č. 1425/2, parcela registra „C“, záhrada o výmere 256 m2 a stavba - rodinný dom so súp. č. XXX, postavený na parcele registra „C“ č. 1425/1, spôsobom, že ich predá, prenajme,

založí alebo akýmkoľvek iným spôsobom scudzí alebo zaťaží právami tretích osôb, a to až do právoplatného skončenia sporu vo veci samej o odporovateľnosť právneho úkonu.
2.3. Keďže žaloba žalobcu bola rozsudkom súdu prvej inštancie, v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu v celom rozsahu zamietnutá, je úspešnou stranou konania žalovaný. Z uvedeného dôvodu odvolací súd žalovanému voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania (celého) v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca, prípustnosť ktorého odôvodnil poukazom na § 420 písm. f) a § 421 ods. písm. a) CSP. Dovolateľ namietal, že odvolací súd sa nezaoberal spôsobom akým chcel dlžník S. R. s bratom C. R. ukrátiť žalobcu, a to s poukazom na nezachovanú darovaciu zmluvu a absenciu jej písomnej formy. Mal za to, že na základe neexistujúceho právneho titulu nebolo možné po právnej stránke vydržať predmetné nehnuteľnosti. Súd sa nezaoberal otázkou, či je možné nakladať s majetkom, ktorý spadá do dedičstva po neb. matke I. R., zomr. X. X. XXXX, čiže súhlas S. R., dlžníka zo zmluvy o pôžičke spísanej vo forme notárskej zápisnice 29. 10. 2012, bol v danom prípade irelevantný. Ďalej namietal, že dedičia nemali súhlas súdu na nakladanie vecami patriacimi do dedičstva, ktoré svojou povahou podstatne prekračuje rámec obvyklého hospodárenia. Poukázal na to, že bez samotného súhlasu dlžníka by nevzniklo vydané notárske osvedčenie o vydržaní, pričom odvolací súd hlbšie neskúmal splnenie podmienok vydržania. Trval na tom, že S.Z. R., tým že dal súhlas s vydržaním nehnuteľností svojmu bratovi úmyselne ukrátil veriteľa v prípade vymáhania svojej pohľadávky. Napokon namietal, že rozhodnutie odvolací súd založil nečakane na iných nových dôvodoch.

4. Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), dospel k záveru, že dovolanie je potrebné zamietnuť.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP

6. Dovolateľ považoval rozhodnutie odvolacieho súdu za svojvoľné a arbitrárne, pretože sa odvolací súd nezaoberal jeho námietkymi ohľadom splnenia podmienok vydržania, absenciou písomnej darovacej zmluvy. Vyjadril nesúhlas so skutkovými a právnymi závermi konajúcich súdov z dôvodu, že podľa neho sa tieto závery nezhodujú s vykonanými dôkazmi a boli nesprávne právne posúdené, v rozpore s zákonom (§ 63 Notárskho poriadku) a judikatúrou najvyšších súdnych autorít. Dovolací súd preto, vychádzajúc z obsahu dovolania, skúmal existenciu tzv. vady zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP. Ak totiž dovolanie z dovolacieho dôvodu uvedeného v § 420 CSP smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, potom existencia tohto dôvodu, t. j. existencia niektorej z vád uvedených v tomto ustanovení (spôsobujúcich tzv. zmätočnosť rozhodnutia) neznamená len splnenie podmienky prípustnosti dovolania, ale zakladá bez ďalšieho aj jeho dôvodnosť. Dovolací súd pristúpil k posúdeniu argumentačnej udržateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu z pohľadu, či napĺňa záruky garantujúce, že výkon spravodlivosti v danom prípade nie je arbitrárny (svojvoľný), teda takého práva strany sporu na odôvodnenie rozhodnutia, ktoré je imanentnou súčasťou práva na spravodlivý proces i práva na súdnu ochranu.

7. Ústavný súd Slovenskej republiky vo viacerých svojich rozhodnutiach, napr. v uznesení sp. zn. III. ÚS 44/2022 zo dňa 27. januára 2022 uviedol, že arbitrárnosť sa v zásade môže prejavovať vo dvoch podobách. Procesná arbitrárnosť je hrubým alebo opakovaným porušením zásadných ustanovení právnych predpisov upravujúcich postup orgánu verejnej moci, hmotnoprávna (meritórna) arbitrárnosť sa prejavuje ako extrémny nesúlad medzi právnym základom pre rozhodovanie veci a závermi orgánu verejnej moci, ktoré sú vo vzťahu k tomuto právnemu základu neobhájiteľné všeobecne akceptovateľnými výkladovými postupmi. Z judikatúry ústavného súdu tiež vyplýva, že arbitrárnosť (i zjavná neodôvodnenosť rozhodnutí) všeobecných súdov je najčastejšie daná rozporom súvislostí ich

právnych argumentov a skutkových okolností prejednávaných prípadov s pravidlami formálnej logiky alebo absenciou jasných a zrozumiteľných odpovedí na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (napr. IV. ÚS 115/03). Pritom uvedené nedostatky musia dosahovať mieru ústavnej relevancie, teda ich intenzita musí byť spôsobilá porušiť niektoré z práv uvedených v čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“). O zjavnú neodôvodnenosť alebo arbitrárnosť súdneho rozhodnutia ide spravidla vtedy, ak sa zistí taká interpretácia a aplikácia právnej normy zo strany súdu, ktorá zásadne popiera účel a význam aplikovanej právnej normy, alebo ak dôvody, na ktorých je založené súdne rozhodnutie, absentujú, sú zjavne protirečivé alebo popierajú pravidlá formálnej a právnej logiky, prípadne, ak sú tieto dôvody zjavne jednostranné a v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti (III. ÚS 305/08, IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06).

8. Dovolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu spĺňa kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 393 ods. 2 CSP a § 220 ods. 2 CSP z hľadiska formálnej štruktúry a obsahuje aj zdôvodnenie všetkých pre vec podstatných skutkových a právnych otázok. Odvolací súd dospel k záveru, že súhlas dlžníka s vydaním notárskeho osvedčenia o vydržaní v zmysle § 63 Notárskeho poriadku, resp. vyjadrenie dlžníka ako právneho nástupcu I. R., ktorá je v katastri nehnuteľností na jednotlivých listoch vlastníctva evidovaná ako vlastník/spoluvlastník uvedených nehnuteľností, že nemá k vzniku vlastníckeho práva výhrady, nie je právnym úkonom dlžníka, ktorým by došlo k zmene (prevodu) majetkových hodnôt dlžníka na tretiu osobu, a tým k ukráteniu veriteľa. Samotné vyhlásenie osoby, ktorej svedčí vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom osvedčenia vyhlásenia o vydržaní vlastníckeho práva podľa § 63 Notárskeho poriadku, resp. jej právnych nástupcov, nemá vplyv na vznik či zánik vlastníckeho práva k tejto nehnuteľnosti. Pokiaľ ide o súhlas, resp. vyjadrenie osoby, ktorej v katastri nehnuteľností svedčí vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom osvedčenia, resp. jej právnych nástupcov, ide o procesnú podmienku vydania osvedčenia v zmysle § 63 Notárskeho poriadku, nie hmotnoprávnu podmienku pre stratu/nadobudnutie vlastníckeho práva. Vlastnícke právo na základe vydržania vzniká uplynutím vydržacej doby, za zákonom stanovených podmienok (§ 132 ods. 1, § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka), bez ohľadu na súhlas či nesúhlas evidovaného vlastníka nehnuteľností (v danom prípade právneho predchodcu žalovaného a dlžníka žalobcu), uzavrel odvolací súd. Z odôvodnení napanutého rozhodnutia sú zrejmé právne úvahy odvolacieho súdu, ktoré viedli k prijatiu konečného záveru v prejednávanom spore. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že odvolací súd svoje rozhodnutie neodôvodnil podľa predstáv dovolateľa, ale len to, že ho neodôvodnili objektívne uspokojivým spôsobom, pričom to rozhodne nie je tento prípad. V tejto súvislosti považuje dovolací súd za potrebné poznamenať, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať odpoveď na všetky odvolacie námietky uvedené v odvolaní, ale len na tie, ktoré majú pre rozhodnutie o odvolaní podstatný význam, ktoré zostali sporné, alebo na ktoré považuje odvolací súd za nevyhnutné dať odpoveď z hľadiska doplnenia dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie (II. ÚS 78/05). Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom odvolacieho súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti jeho rozhodnutia (napr. I. ÚS 188/06).

9. Nespôsobilou založiť prípustnosť dovolania bola aj ďalšia dovolacia námietka žalobcu, ktorá mala spočívať v tom, že odvolací súd sa nezaoberal nemožnosťou nakladaniami vecami patriacimi do dedičstva bez súhlasu súdu, čo sa v danom prípade stalo. K tejto námietke by odvolací súd musel prihliadnuť iba za predpokladu, že by išlo o veci, ktoré tvorili predmet dedičstva po nebohej matke žalovaných. V danom prípade však predmet dedičstva netvorili, pretože ku dňu svojej smrti ich už nevlastnila.

10. V súvislosti s uvedenou námietkou dovolateľa týkajúcou sa nesprávne vyhodnoteného dokazovania treba zdôrazniť, že dovolaním nie je zásadne možné úspešne napadnúť hodnotenie dôkazov. Napadnúť možno len výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, pričom nesprávnosť hodnotenia dôkazov, ako to vyplýva zo zásady voľného hodnotenia dôkazov, možno vyvodzovať len zo spôsobu, ako k výsledku súd dospel. Dovolací súd poznamenáva, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal

slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmavať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom súde nemá možnosť vykonávať dokazovanie. Dovolaním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi nižšej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Inými slovami, na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu sú teda povolané súdy prvej inštancie a druhej inštancie ako skutkové súdy, a nie dovolací súd, ktorý je v zmysle § 442 CSP viazaný skutkovým stavom, tak ako ho zistil odvolací súd, a jeho prieskum skutkových zistení nespočíva v prehodnocovaní skutkového stavu, ale len v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (porov. I. ÚS 6/2018). V rámci tejto kontroly dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúci súdmi prijaté závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces, čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP, avšak dovolací súd uvádza, že tieto vady v prejednávanej veci nezistil.

11. V posudzovanej veci z rozhodnutia odvolacieho súdu (rovnako aj súdu prvej inštancie) je zrejmý jeho myšlienkový postup pri hodnotení dôkazov, výsledkom ktorého bol určujúci skutkový a hlavne právny záver, podľa ktorého súhlas, resp. vyjadrenie osoby, ktorej v katastri nehnuteľností svedčí vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom osvedčenia, resp. jej právnych nástupcov, je procesnou podmienkou vydania osvedčenia v zmysle § 63 Notárskeho poriadku, nie hmotnoprávnou podmienkou pre stratu/nadobudnutie vlastníckeho práva. Rozhodnutie odvolacieho súdu nie je ničím prekvapivým, pretože iba napravil nesprávnu interpretáciu § 42a OZ vykonanú súdom prvej inštancie.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP

12. Dovolateľ vyvodzoval prípustnosť dovolania v danej veci aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) CSP, podľa ktorého dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

13.1. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP). Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP).
13.2. Na to, aby dovolací súd mohol pristúpiť k meritórnemu dovolaciemu prieskumu rozhodnutia odvolacieho súdu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci, musia byť (najskôr) splnené predpoklady prípustnosti dovolania zodpovedajúce niektorému zo spôsobov riešenia tej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a tiež podmienky dovolacieho konania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v § 431 až § 435 CSP.
13.3. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Musí ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej neviedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní (a to jasným, určitým a

zrozumiteľným spôsobom).

14. Dovolateľ nevymedzil dovolací dôvod v zmysle ustanovenia § 421 CSP, pretože nenaformuloval žiadnu právnu otázku, od riešenia ktorej by záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu. Vo svojom dovolaní okrem všeobecných citácií rozhodnutí najvyššieho súdu týkajúcich sa odporovateľnosti právneho úkonu, uviedol iba námietky spadajúce pod dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP, s ktorými sa dovolací súd vyporiadal v bodoch 8-11, resp. sú iba polemikou s rozhodnutím odvolacieho súdu. Dovolací súd preto konštatuje, že dovolateľa nenaplnil predpoklady kladené na prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 CSP.

15. Z vyššie uvedeného vyplýva, že zo strany súdu nedošlo k nesprávnemu procesnému postupu, ktorý by znemožnil dovolateľovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a preto dovolací súd konštatuje, že dovolateľom uplatnený dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP neexistuje (nie je daný) a dovolací dôvod v zmysle ust. § 421 ods. 1 písm. a) CSP nie je vymedzený zákonom predpísaným spôsobom. Z uvedeného dôvodu preto v sumáre dovolanie dovolateľa podľa ustanovenia § 448 zamietol.

16. Úspešnému žalovanému súd nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, pretože mu v dovolacom konaní žiadne nevznikli.

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.